

BOTY DO PŮLNOCI

Matěj Vavřina

Matěj Vavřina

Boty do půlnoci

© Youngbooks
Praha 2013

© Matěj Vavřina, 2013
©Youngbooks, 2013

Pavel šel polní cestou a před očima se mu odehrával ohradský masakr. Cesty nebylo poskrovnu, a tak si mnohokrát stihl představit všechny okolnosti případu. Z napjatého soustředění, živeného krátkými potahy z cigarety, ho probralo až pole vysokých, do černa seschlých slunečnic. A protože tudy šel první podzim v životě, považoval temné lány za jakési neurčité znamení. Kráčel, prodíral se travou vrůstající do stále užší vyšlapané cesty, dokud v dáli nespatrił první domy příští vesnice. Do uší mu šeptal vítr. Ne slova, jako Ivanovi před dvěma lety; v poryvech jen tiše pískal.

Říjnová neděle, podobná té dnešní, vykreslovala se do podoby dvou obrazů. První ukazoval Ivana po boku Kateřiny, jak kráčí společně, kryti topoly, po mokřém břehu potoka. Tmavěmodré pozadí věštilo noční